

Беларускі драматычны тэатр імя Я. Коласа і Беларускі тэатр юнага гледача падрыхтавалі да Новага года сапраўды навагоднія падарункі — спектаклі-назі.

Коласаўцы пазнаваюць маленькім выцвярленым і гасіям горада назву «Горада без любові». Спектакль паставіў рэжысёр Л. Каралеў у дэкарацыях, выкананых па эскізах мастака А. Салаўева. Музыку да назвы напісаў кампазітар Б. Насоўскі.

На адным з «лева-яго зрабіў для газеты» тэатр С. Кохан — сцэна з «Горада без любові». Клоун-артыст М. Цішчанін, Ганна — артыстка С. Андрэяна.

Дзеці сталі радысана сустрапі п'есу Пётруса Макаля «Адчыніце, назданткі», якую паставіў у тэатры юнага гледача рэжысёр Л. Каралеў. Аформіў спектакль мастак В. Тара-саў, музыку напісаў заслужаны дзеяч мастацтва БССР Я. Глебаў, танцы паставіў заслужаны артыст РБССР А. Дадзішкіліні. На адным нашчага нараспадзана тэатр, Круна вы бачыце сцэну са спектакля.

НА БАЛКІТНЫМ ЭКРАНЕ АКТЦЁРЫ, ЯКІХ НЕ ПАЗНАЕШ...

З'яўленне на балкітнім экране забытай п'есы Г. Гаўтмана «Ткачы» аказалася досыць цікавай падзеяй. Тэатральны вядома цікавыя сцэнічны шлях гэтага твора. Ведаем мы і тое, што на працягу дзесяцігоддзяў да «Ткачоў», здаецца, не звярталіся рэжысёры тэатра, прынамсі, у нашай краіне. Між тым, драма мае цікавы сюжэт і выразныя адрэслены характары, а яе праблематыка — не толькі гістарыя. Ва ўсім разе варта прыгадаць, што сацыяльная тэма паўстання сілезкіх ткачоў 1844 года, баявы дух п'есы, яе палымаяна рэвалюцыйнасць адрозніваюць ад сябе гнеч чанурны. П'еса была забаронена. Начальнік паліцыі ў Берліне пісаў у сваёй забароне п'есы: «У ёй узброенае паўстанне прызначана рабочых прадстаўляе, як няўмольны вынік сацыяльнай няроўнасці, а ўдзел у паўстанні аб'яўляе абавязкам прыстойнага чалавека».

Адзі з першых перакладаў п'есы на рускую мову, зроблены Ганнай Ільінічна Ульянавай, быў адрэдагаваны У. І. Леніным. Царская цензура не дазволіла п'есе шырока паіці на сцэнах рускіх тэатраў.

Цяпер «Ткачы» — прамера Мінскай студыі тэлебачання. Рэжысёр — пастаноўчык В. Карпілаў, вядома, разумею адназначна і тую цікавасць, якая амяла непазбытую для творчых працатаня п'есы Гаўтмана. А цікавасці многа. Праць доўгіх актёў, якіх ідуць на працягу больш п'яці гаўдзін, трыба было скарэаць да ста мінут. У п'есе каля п'яцідзесяці дзеючых асоб, якія гавораць, не лічачы вялікай колькасці бізмовых персанажаў. Набраць столькі патрэбных выканаўцаў з двух мінскіх тэатраў (траці ў перыяд дэмак быў на гастролях) — задача не лёгкая.

Самая ж вялікая цяжкасць, на мой погляд, заключалася ў спецыфіцы п'есы. Калі стварыць «Ткачы», Гаўтман паставіў у праграму драматург прагрэсіўнай у той час п'есы натуралізм. Вялічч моцныя і адмечці слабыя бакі натуралістычнага твора «Ткачы» — воль, бадан, найбольш складаная задача, якая ўнікае непад рэжысурай.

Добра, што В. Карпілаў убачыў у творы суровы рэалізм, адчуў смелую крытыку прусскай роакцыі і буржуазнага свету наогул. Услед за аўтарам рэжысёр пайшоў па лініі пашыроўня і ўзбуйнення сацыяльнай тэматкі п'есы. Успомнім маленькую, але характэрную дэталю: стаўшчына сцэнічнага дэстаў, у адным з памішаных фабрыканта Дрэйсігера, дзе ткачы здаюць гатовую тканіну, наогул народа. Ткачы змучаны непацільнай працай, пастаянным годадам і няспачына, страхам за сваю будучыню і за тое, колькі грошай вызначыць ім за п'яцельную працу ўкормлены і бастрасны прычэпчыны Пейбейер (З. Стома). «Дзесяць зільбергрошаў», — гучыць холадна яго скрыпчыны голас... На змучаных тварах, у патухлых вачах ткачоў, прастату, ніякай іскра п'есы, у адрозненне ад п'есы Гаўтмана, і раптам у наступнай п'яціх чыуачы цяжкі ўздых і стук раздзення чалавечага цела. Гэта, як мёртвы, уаўзніслены ад голаду хлопчык гадоў дзесяці. На шум прыбывае другі хлопчык — гадоў шасці-васьмі — дзобель, ён прагна пагнанае чарговую порцыю марожанага. Гэта адзін з сьціоў фабрыканта... Таіх выразных сцэн, пабудаваных на кантрастах, нямаю ў спектаклі.

Многа было клопатаў, каб пазнаць праўдзівы і пераначыць пазыць тагачасных ткачоў. Заўважу, напрыклад, што амаль усе праўдзівыя ткацкія справы сапраўдныя (мастак спектакля М. Карпук). Гэта і самі станкі, і матэрыялы, і матэрыялы, і скрыні са шпулькамі, наблілі, ад якіх трываюць падлога і сцены, бесперапынна гудуч чаўнаі, — усё гэта любюба пападарана і прывеззена на тэатруду. Праўдападобнасць ў дэталіх разам з яркімі характарамі-тыпамі, з трывожнымі напружанымі рытмам, эмацыянальнай музыкой Г. Вагнера стваряе патрэбную атмасферу адчаю, трыоты і баявітасці.

Калі ў першых сцэнах мы ўглядаемся ў падрабязнасці абстаноўкі, дык праз некаторы час нас ужо захапляе драматызм дзеяння. Самая галоўная ў спектаклі — гэта цікавы актёрскі работы, даючы цікавыя сцэнічны шлях гэтага твора. Ведаем мы і тое, што на працягу дзесяцігоддзяў да «Ткачоў», здаецца, не звярталіся рэжысёры тэатра, прынамсі, у нашай краіне. Між тым, драма мае цікавы сюжэт і выразныя адрэслены характары, а яе праблематыка — не толькі гістарыя. Ва ўсім разе варта прыгадаць, што сацыяльная тэма паўстання сілезкіх ткачоў 1844 года, баявы дух п'есы, яе палымаяна рэвалюцыйнасць адрозніваюць ад сябе гнеч чанурны. П'еса была забаронена. Начальнік паліцыі ў Берліне пісаў у сваёй забароне п'есы: «У ёй узброенае паўстанне прызначана рабочых прадстаўляе, як няўмольны вынік сацыяльнай няроўнасці, а ўдзел у паўстанні аб'яўляе абавязкам прыстойнага чалавека».

Адзі з першых перакладаў п'есы на рускую мову, зроблены Ганнай Ільінічна Ульянавай, быў адрэдагаваны У. І. Леніным. Царская цензура не дазволіла п'есе шырока паіці на сцэнах рускіх тэатраў.

НЕ АДЗІН ТЭАТРАЛ, ПАБЧЫЎШЫ НА АФІШАХ НАЗВУ «ПРЫНЦЭСА ТУРАНДОТ», АДРАЗУ УСПОМНІЦЬ, ШТО ГЭТА П'ЕСА МАЕ НЕ ЗУСІМ ЗВЫЧАЙНУЮ ГІСТОРЫЮ СЦЭНАГНАЖЫЦЦА. ЯЭНІ ВАНТАНГАУ СВАЁЙ ПАСТАНОВКІ У 1922 ГОДзе «ПЕРШАНАЧНІ» КАЗКУ ГОЦЫ, ЁН ЗРАБІў ГЭТЫ ТВОР СОПЧЕННЫМ ТЭАТРАЛЬНЫМ ВІДОВІШЧЭМ, ДЭ АКТЦЁРЫ СААБОНДА ПЕРАХОДЗІЎ АД СУР'ЭЗНАЙ ІГРЫ ДА ЖАРГАЎІВАЙ ІМПРЭВІЗАЦЫ, ПЕРАКІДАЮЧЫ МАСТКІ З МІНУЛАГА ў СЭНІЖНЫ ДЗЕНЬ, ДЭ МАСТРОУЧЫ СВАЕ АДНОСІНЫ ДЭ ВОБРАЗА, А ЧАСТА І НАОГУЛ ПАЗНАЮЧА, ЯК ВЫКОНАЛІ Б ГЭТЫ РОЛІ АРТЫСТЫ ПЭўНАГА ТЭАТРА, КАЛІ Б МЫ, ГЛЕДАЧЫ, ВЕДАЛІ ПРА ІХ ЗАКУЛІСНЫЯ УЗАЕМАДЗІСНЫ.

Шчасліва знаходкі Вахтангава і пазней Р. Сіманова, які аднавіў спектакль, і артыстычныя прыёмы таго відовішча цяпер вывучаюцца, аб іх ёсць ужо самастойная крытычная літаратура. Здаецца, адкрываць у «Турандот» новае немагчыма. І ўсё ж такі многія рэжысёры не могуць адмовіцца ад спакрусы даць «яшчэ адну», сваю «Турандот». Найчасцей бяруцца вядомыя вахтангаўскія трактоўкі і прыёмы і ім надаюцца нешта «не зусім» вахтангаўскае. Тыя, хто нічога не ведае пра маскоўскую «Турандот», бывае, нават успрымаюць такія спектаклі як наватарскія.

Пра «Турандот» у Гродна не скажам, што п'еса тут паўстанула гэтак жа. Рэжысёр А. Струнін рызкінуў пашукаць і сапраўды нешта новае ў трактоўцы вядомай каменды-казкі. І пачаў свой пошук з вывучэння літаратурнай першакрыніцы твора.

Вядома, што Вахтангаў не зусім прыхільна ставіўся да Фрыдрых Шылера, чый варыянт «Турандот» здеўся яму цяжкаватым, напоўненым да кравы педантычнай разважлівасцю. Вахтангаў выбраў Гоцы. У пастаноўку ж гродзенскага рэжысёра ў славу гэта італьянца з'явіў «саўтар» Фрыдрых Шылер. Рэжысёр паспрабаваў аб'яднаць мудрасць Шылера і казачны малюўніцкі Гоцы. Зроблены эксперымент, а гэта ўжо варта ўважліва.

Хоць «скрыжаванне» такіх неподобных адна на адну, розных па-

КАЛІ СПЕКТАКЛЬ — ЭКСПЕРЫМЕНТ...

Спектакль у Гродна — не проста прадстаўленне масак, хоць яго смела можна і так называць, а яшчэ выразна акрэслена відовішча, якое прымушае думаць. Але ў самах буфанадных сцэнах, у жэртах і забавных трукх герояў, столькі азарту і прастадушнасці, што і пераборлівы глядзец не вытрымае сваёй «сур'эзнасці» і аказваецца ўцягнутым у тэатральна-святочную гульню.

З пачуццём меры і такту паставлены і сыграны сцэны з удзелам Тэрталі (Я. Кімберг), Алтуо (А. Бірычэўскі) і Панталоне (В. Крачыньскі). Яны пагружаюць гледача ў стыхію камячана, у стыхію невычарпальнай вяселлі і жыццярэчаснасці.

Але ж галоўнае ў п'есе — Турандот, яе ўчынік, думкі, ацэнкі, мудрагелістыя загадкі, якія становяцца перашкодай для тых, хто дабіваецца яе рукі.

Турандот — Л. Калівака, какеціва дзэчунца, якая ў гняве гаворыла на ўсё. Нават на тое, чаго не маглі дэзволіць ёй аўтары: На

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

У заключным канцэрте выступіла таксама многа салістаў-вакалістаў. Вялікая група выканаўцаў узаагароджанна гарарольныя грамадзян і наштоўнымі падарункамі. У. Пранько.

Але матэрыял п'есы, відаць, настолькі захапіў аўтараў пастаноўкі, што яны штурхалі некаторыя выканаўцаў да імкнення та наблізіцца да жыцця, да каларытнага быту сілезкіх ткачоў, што тыя трапілі ў палон натуралістычнага капіравання.

Другі агрэх пастаноўкі — аголенны паўчыц ў перадачэ эмацыянальнага стану персанажаў. Ці не таму сакавіта і праўдзівыя вырашаныя на пачатку спектакля вобразы Егера Моўмэра, старога Анзорге, старога Ваўмерта і кавалія (Ю. Ступакоў) раптам страчваюць сваю верагоднасць. Я маю на ўвазе першую сцэну Егера і сцэны з Готліба (А. Памазан), дзе гэты аголенны выступае, а б скажаў, які метад раскрыцця характараў наогул.

У асноўным жа новая работа Мінскай студыі тэлебачання «Ткачы» — удача вялікага творчага калектыва. Разгорнута шыкавая старонка гісторыі, працы тапа змястоўнага А. БУТАКОУ.

КАЛІ СПЕКТАКЛЬ — ЭКСПЕРЫМЕНТ...

Спектакль у Гродна — не проста прадстаўленне масак, хоць яго смела можна і так называць, а яшчэ выразна акрэслена відовішча, якое прымушае думаць. Але ў самах буфанадных сцэнах, у жэртах і забавных трукх герояў, столькі азарту і прастадушнасці, што і пераборлівы глядзец не вытрымае сваёй «сур'эзнасці» і аказваецца ўцягнутым у тэатральна-святочную гульню.

З пачуццём меры і такту паставлены і сыграны сцэны з удзелам Тэрталі (Я. Кімберг), Алтуо (А. Бірычэўскі) і Панталоне (В. Крачыньскі). Яны пагружаюць гледача ў стыхію камячана, у стыхію невычарпальнай вяселлі і жыццярэчаснасці.

Але ж галоўнае ў п'есе — Турандот, яе ўчынік, думкі, ацэнкі, мудрагелістыя загадкі, якія становяцца перашкодай для тых, хто дабіваецца яе рукі.

Турандот — Л. Калівака, какеціва дзэчунца, якая ў гняве гаворыла на ўсё. Нават на тое, чаго не маглі дэзволіць ёй аўтары: На

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

У заключным канцэрте выступіла таксама многа салістаў-вакалістаў. Вялікая група выканаўцаў узаагароджанна гарарольныя грамадзян і наштоўнымі падарункамі. У. Пранько.

Але матэрыял п'есы, відаць, настолькі захапіў аўтараў пастаноўкі, што яны штурхалі некаторыя выканаўцаў да імкнення та наблізіцца да жыцця, да каларытнага быту сілезкіх ткачоў, што тыя трапілі ў палон натуралістычнага капіравання.

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

У заключным канцэрте выступіла таксама многа салістаў-вакалістаў. Вялікая група выканаўцаў узаагароджанна гарарольныя грамадзян і наштоўнымі падарункамі. У. Пранько.

Але матэрыял п'есы, відаць, настолькі захапіў аўтараў пастаноўкі, што яны штурхалі некаторыя выканаўцаў да імкнення та наблізіцца да жыцця, да каларытнага быту сілезкіх ткачоў, што тыя трапілі ў палон натуралістычнага капіравання.

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

ТАЛЕНТЫ СЕЛЬСКИХ МЕХАНАЗАТАРАУ

На Магілёўшчыне праведзены абласны агляд калектываў мастацкай самадзейнасці абласнога аб'яднання «Сельгастэхнік». Ён быў прысвечаны 100-годдзю з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна. У аглядзе прыняло ўдзел каля 400 спеваноў, музыкантаў, танцоўраў, чытальнікаў, аматараў тэатральнага мастацтва.

У Буйнічах у памяшканні Дома культуры сельскага професіянальна-тэхнічнага вучылішча адбыўся заключны канцэрт пераможцаў. У ім удзельнічала 150 чалавек.

Канцэрт пачаўся выступленнем харавога калектыва Ільічэўскай міжрайонай гандлёвай базы. Добра павідалі сабе жаночыя вачальніцы квартэту Магілёўскага матарафамацкага завода, жаночы вачальніцкі квартэту і мужчынскі дуэт Гусінага раённага аб'яднання «Сельгастэхнік», два трыо — Істэру менавітае і вачальніца Асіповіцкага раённага аб'яднання. У заключныя свайго выступлення асіповіцкія вачальніцы пачалі ўрытак з п'есы В. Гарбатава «Юнацтва бацькоў» і выканалі «Беларускую надырду».

У заключным канцэрте выступіла таксама многа салістаў-вакалістаў. Вялікая група выканаўцаў узаагароджанна гарарольныя грамадзян і наштоўнымі падарункамі. У. Пранько.

Але матэрыял п'есы, відаць, настолькі захапіў аўтараў пастаноўкі, што яны штурхалі некаторыя выканаўцаў да імкнення та наблізіцца да жыцця, да каларытнага быту сілезкіх ткачоў, што тыя трапілі ў палон натуралістычнага капіравання.

